

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 79. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139965219232/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

3.
Nu saa skal da ingen Dage,
Hverken sunde eller svage,
Ændre dette Øjemeed;
50 Ingen Glæde eller Plage
Gjøre mig af Korset leed;
Ingen Slange eller Drage
Spotte meer' min Daabes Eed.
Hiertet ønsker kun at smage
Meer, meer, meer JESu søde Kierlighed.

Nr. 322. - XXXIX.

1.
Salmith.
Arme Skrog gaer i Tog,
Knap kan staae, og vinder dog,
Ja det skeer, naar desmeer
Troen kun paa Fanen seer.
Lad det snee Ak og Vee,
Lad det hagle Spot og Spee:
JESu Saar, hvor det gaer,
Mig til Skiul og Skandse staaer.
Verdens Gud søger Brud
Paa min Vold med Skud i Skud,
Ret i Form af en Storm,
Grihes an jeg arme Orm.

3, 2: *støge* syge. — 3, 3: *dette Øjemeed* vel en beslutning, som var udtalt i v. 1 om ikke at svigte Jesus. — 3, 5: *Korset* lidelsen. — 3, 6: *Slange eller Drage*; om djævelen og hans ånder, jfr. nr. 68, 12, 11; 82, 3, 2. — 3, 7: *min Daabes Eed* Det ja, der svares ved dåben, opfattedes som en ed, se nr. 81, 3, 5. Tanken er, at ingen djævel skal kunne spotte dåbsløbet, fordi det er blevet brudt.
Nr. 322 - XXXIX. Original. — 1, 1: *Skrog* stakkel; *Salmith* betegner sig selv på denne måde. *Tog* felttog, krig. — 1, 1-2: jfr. nr. 200, 1, 5-8. — 1, 3: *de*] at vinde sejr. — 1, 4: jfr. nr. 265, 4, 1. — 1, 5: *Lad krigerbå* komme lige så tæt som et snelag. — 1, 7: *hvor* hvordan end. — 1, 9: *Verdens Gud* djævelen, 2. Kor. 4, 4. — 1, 9-10: *søger Brud paa min Vold* søger at øskynde brylløbet i volden. — 1, 11: en Storm et stormløb.

Arme Skrog gaaer i Tog,
Knap kan staae, og vinder dog.
Ja det skeer, naar desmeer
Troen kun paa Fanen seer.
Fienden soer: Verdens Jord
Fælder jeg med List og Mord.
Jeg faaer sagt (soer han) Magt,
Med et Rør, saa skjørt og svagt.
Jesu, hør! Stek hans Røer, 51
Gjør mig mandig, til jeg døer!
Arme Skrog gaaer i Tog,
Knap kan staae, og vinder dog.
Ja det skeer, naar desmeer
Troen kun paa Fanen seer.
Verdens Gud &c. &c.

2.

JEsus.

Fat kun Mod i mit Blod,
Enden vist skal blive god.
Sulamith! see kun frit
Op i Himlen. Det er dit.
Er det snart som for svart,
Det er Kampens rette Art.
Sejr er sød; men den hrød
Altid udaf haardest' Nød.
Zion viid: Troens Striid
Vil dog have først sin Tiid.
At du mig inderlig
Elsker, det maa vise sig.
Fat kun Mod i mit Blod,
Enden vist skal blive god.

1, 17, 19: soer] svar. — 1, 19: søg] sugtes. — 1, 20: jfr. Es. 42, 3; Mt. 12, 20. — 1, 21: stek hans Røer] bogvad ligger bledet af Djævelen som en løve, 1. Pet. 5, 8. — 2, 1: i mit Blod] i troen på mit sønnde Blod. — 2, 4: det] det beroppe. — 2, 5: snart] næsten; som for snart] ligesom for langt (til at udholde). — 2, 6: Saaan må det på til i kampen. — 2, 9: Zion] her, hvor det veksler med Sulamith, betegneise for sjelen, se nr. 81, 12, 1; 208, 9, 8. — 2, 12: det maa vise sig] det må have tid til at vise sig.

Sulamith! see kun frit
Op i Himlen. Det er dit.
Staaer dog du ej endnu
Under knuste Slangens Kue.
52 Lad den Hund holde Mund,
Jage paa sin egen Grund.
Viis ham bort. Siig ham kort:
Du est min, og dermed fort!
Fæt kun Mod i mit Blod,
Enden vist skal blive god.
Sulamith! see kun frit
Op i Himlen. Det er dit.
Zion viid &c. &c.

Nr. 323. - XXXX.

En Kiempe-Vise om Goliath og David.

I.

Goliath drog fra Gath,
For at legge Saul i Skat,
Stamped' mod Field og Flod
Med sin Alen-lange Fod.
To Mand høj, fir Mand drøj,
Op paa Socho Top han fløj.
Skioldet var, som han bar,
Synes mig, Kameel for svar.

Nr. 322 — XXXIX. 2, 18: Originalen har spørgsmålstegn efter Kue, tryktej.

2, 17-18: Du står dog ikke længere under slangens (djevlelsens) herredømme; hans hoved er jo knust, 1. Mos. 3, 15. Kue] underkuelse. — 2, 20: paa sin egen Grund] om de mennesker, der selv giver sig ind under djævelens magt. — 2, 22: fort] bort.
Nr. 323 — XXXX. Original. Grundlag er i Sam. 17. Ved sin dærvæ, nærmest lystige tone indtager visen en egen plads inden for Brorsons digtning. Georg Brandes skriver (Saml. Skr. XII, 1902, s. 241): »Brorson kan blive folkelig i sin Fortællekunst, naar han nærmer sig den egentlige Folkeractone og ganske glemmer sin sneklæde Høkokostil, f. Eks. Goliath drog fra Gath... Grundvig har ikke naaet en mere folkelig Stil og har aldrig naaet denne Versbehandlingens Kunst, denne Sikkerhed i Rimenes Stilling og Slag. Hvor morsom denne Tone: David kom, saa sig om, Hved vil denne store Vozts. — 1, 1: Gath] by i Filisterlandet. — 1, 6: Socho Top] Soko var en by, beliggende på en høj et stykke vest for Bethlehem; »Filisterne samlede sig i Soko«, i Sam. 17, 1; fløj] for. — 1, 8: svar] tung.